

Η Μάχη της Σιάτιστας

3-11-1912

Ονομάζομαι Θεόδωρος Π. είμαι ένας Σιατιστινός, ο οποίος μαζί με τον υπόλοιπο κόσμο, στις 3 Νοεμβρίου 1912 περίμενα τους στρατιώτες στην είσοδο της πλατείας στη Γεράνεια, για να υπερασπιστεί την πόλη μας από τους Τούρκους.

Εκείνη τη μέρα όλοι περιμέναμε τον στρατό να έρθει γιατί ο Μπεκήρ Αγάς απειλούσε τη Σιάτιστα ότι αν δεν την παραδώσουμε θα μπουν και θα την κάψουν. Μετά από λίγη ώρα ήρθε ο στρατός και τον υποδεχτήκαμε με χαρά και με τραγούδια. Όλος ο κόσμος μαζί και εγώ πηγαίναμε και βάζαμε στοιχήματα με τους γονείς μας, για το ποιος θα φέρει τους περισσότερους στρατιώτες στα σπίτια μας για να μείνουν.

Τότε πήγα σε έναν στρατιώτη και του ζήτησα να έρθει στο σπίτι μου για να μείνει και για να τον φιλέψουμε. Τελικά είπε ναι και εγώ χάρηκα γιατί κατάφερα να φέρω έναν στρατιώτη στο σπίτι μου. Του έδειξα τον δρόμο και πήγαμε να φάμε τα φαγητά που μας μαγείρεψε η μητέρα μου. Μας ετοίμασε να φάμε τραχανά, κρέας, σαρμάδια και διάφορα άλλα παραδοσιακά γλυκά. Στο σπίτι, του στρώσαμε τα πιο καθαρά παπλώματα, εκείνος όμως δεν δέχτηκε γιατί ήταν γεμάτος ψείρες, εμείς όμως τον παρακαλέσαμε να κοιμηθεί.

Τέλος φεύγοντας οι στρατιώτες, όλοι τους δώσαμε ό,τι είχαμε στα σπίτια μας, άλλοι έδωσαν φαγητά και άλλοι πολεμοφόδια. Τους αποχαιρετήσαμε και εγώ πήγα στον στρατιώτη και του έδωσα ένα φυλακτό της Παναγίας για να προστατεύει εκείνον και τους υπόλοιπους στρατιώτες.

Είμαι πολύ περήφανος που κατάφερα να φέρω έναν στρατιώτη στο σπίτι μου, αυτό μου προκαλεί χαρά.